به نام پدر ، پسر و روح القدس

شیوه غسل تعمید مسیحیان در کلیسای عهد جدید

● مقدمه :

مسیحیان بر این باورند که انجیل کلام خداست و پایه و اساس همه اعتقادات، راه و رسم ها و نگرش ها می باشد. با این وجود، برخی این کلام مقدس را با مفروضات ناحق یا نادرست و پیش داورانه تفسیر می کنند. که این پیش داوری ها یا مفروضات و تفسیرات اشتباه، شامل موضوع غسل تعمید نیز می شود. این دسته بندی یا تضادها ، تعارضات تلخ و وفاداری های کورکورانه ، باعث شکل گیری یک حرکت و رقابتی نادرست جهت رسیدن به پیروزی برای مخاطبان شده است. در نتیجه ایمانداران ساده (منظور ایماندارانی است که آگاهی و اطلاعات کافی در مورد کلام ندارند) ، ممکن است گیج و سر در گم شوند. کلیسا برای حفاظت از اتحاد ایمانداران ، نشان دادن یکپارچگی و راستی کلام خدا و گواهی کردن بر به ارث بردن میراث غنی و خجسته مسیحیت ، بنا شده است.

این بیانیه کوتاه ، شیوه حقیقی و راستین غسل تعمید مسیحیان در انجیل را برای اعضای کلیسا و سایر پیروان مسیحیت روشن می سازد. و با از میان برداشتنِ شک و شبهات ایمانداران ساده دل در مورد غسل تعمید ، راه را برای آنان ساده تر و هموارتر می سازد. این مقاله یک مطالعه آکادمیک نیست، بلکه یک نگاه مستقیم به رویدادهای غسل تعمید در عهد جدید است و تمرکز آن به شدت بر روی آن چیزی است که حقیقتاً به وقوع پیوسته است، نه فقط مفروضات و یا ایده های افراد که ناشی از گروه ها یا فرقه های مذهبی یا تعصبات فرهنگی است. این یک نوشته کوتاه است ، پس به بیان موضوع پر اهمیت «پیمان» که در کتاب مقدس به آن اشاره شده است، نمی پردازد.

حفظ مشارکت کامل و دوستی کامل بین ایمانداران و همبستگی در دستورات انجیل، مستلزم آن است که با مخالفت های مربوط به موضوع غسل تعمید محدود نشود. به عبارت دیگر ، تعارضات و مخالفت هایی که بین افراد در مورد چگونگی غسل تعمید و روش های مختلفی که برای آن می شناسند وجود دارد ، نباید باعث از هم گسیختگی ایمانداران و نقض دوستی و اخوت میان آنان شود.

کلیسای ما، از طرفی به والدینی که آگاهانه از غسل تعمید گرفتن نوزادان خود، خودداری می کنند، احترام می گذارد و از طرفی دیگر آرزومند است که بتواند دلایل واضح موجود در کتاب مقدس را برای

والدینی که آگاهانه خواستار غسل تعمید اطفال خود هستند، روشن سازد و راه را برای آنان آسان کند. همچنین ما نه تنها کودکانی را که والدین آن ها سوگند ایمان داری به مسیحیت یاد نکرده اند، تعمید نمیدهیم؛ بلکه تعمیدهای قبل را که در نام پدر ، پسر و روح القدس صورت گرفته است، باطل و جایگزین نخواهیم کرد.

● اساس غسل تعمید مسیحیت چیست ؟

این یک فرمان است که توسط خود عیسی مسیح به عنوان حکم اعظم داده شده است.

۱۹پس بروید و همهٔ قومها را شاگرد من سازید و ایشان را به نام پدر ، پسر و روح‌القدس تعمید
دهید۲۰و به آنان تعلیم دهید که هرآنچه به شما فرمان داده‌ام، به جا آورند. اینک من هر روزه
تا پایان این عصر با شما هستم. (متی۲۸:۱۹-۲۰)

غسل تعمید، به عنوان یک سمبل الهی، یک نشانه، تضمین و یک گواهی است و در حقیقت فیض الهی برای برکت دادن به مردمان خدا محسوب می شود، که آنها را از بقیه دنیا جدا می کند. غسل تعمید جایگزین و خاتمه ای است برای رویای عهد قدیم در مورد حکمِ ختنه که به این موضوع اشاره دارد که مسیح با کفاره دادن خود (مصلوب شدن برای کفاره گناهان بشریت) چه چیزی را تکمیل کرد. به عبارت دیگر، غسل تعمید به عنوان جایگزینی برای حکم ختنه که در عهد قدیم به آن اشاره شده است، می باشد، چرا که عیسی مسیح با مصلوب شدن ، دلیل اصلی حکم ختنه را تکمیل کرد. در عهد جدید ، از غسل تعمید به عنوان "ختنه عیسی مسیح "، که "بدون دخالت دست های انسانی به انجام رسید"، یاد می شود. (کولیسیان ۲:۱۱-۱۳) همچنین روح القدس در غلاطیان (۳:۲۶-۲۹) اظهار می کند که مسیح با آمدنش، وعده ای که به ابراهیم در مورد نسلی که از آن، همه اهل زمین برکت خواهند یافت ، داده شده بود، را تکمیل کرد. (پیدایش ۱:۱۲-۳ و ۱۸:۲۲) . ایمانداران با هر پیشینه نژادی، مردم و فرزندان جدید خدا هستند. آنها با انجام این فرمان جدید، یعنی غسل تعمید با آب، که زندگی جدید، در مسیح به واسطه تعمید با روح القدس وعده داده شده را ، تداعی می کنند ، متحد و یکپارچه شده اند. (متی ۳:۱۱ و ارمیا ۳۱:۳۱-۳۴ و حزقیال ۳۶:۲۲-۲۷) و در غلاطیان (۶:۱۱-۱۸) روح القدس همچنین اظهار می کند که حکم قدیمیِ ختنه، دیگر ارزش نمادین خود را از دست داده

است. مردمان راستین خدا، خلقت جدید آنها در عیسی مسیح هستند (اشاره به تولد دوباره بعد از ایمان به مسیح). آنها قوم برگزیده خدا هستند و همچنین از شفقت و لطف او مستفیض می شوند.

کسانی که مسیح را نفی می کنند، به غلط به واسطه فرمان منقضی شده و بی اعتبار ختنه انسانی ، ادعا می کنند که مردمان خدا هستند. رسولان عیسی مسیح و کلیسای اولیه ، با شادمانی از دستورالعمل خدا مبنی بر تعمید همه اهل خانه (همه خانواده شامل همه سنین و جنسیت) – چه یهودی و چه غیر یهودی- تبعیت می کنند.

● ارتباط تعمید با نجات چیست ؟

تعمید ، نه یک مراسم نجات و نه به معنی دستیابی به نجات است؛ بلکه یک سمبل ، نشانه الهی و گواهی برای نجات از گناه و قضاوت الهی که گنهکاران مستحق آن هستند، میباشد. اول اینکه ، غسل تعمید تایید می کند که بشریت ، به نجاتِ مقدسِ خدای واحد زنده حقیقی تثلیث نیاز دارند. او نسل گناهکار ما را با بخشش و تطهیر حفظ می کند. دوم اینکه ، غسل تعمید تایید می کند که پسر خدا، به لطفِ رحمتش ، عشق و فیضِ سرشارِ خود را با قدرت خردمندانه و عادلانه خویش، آن نجاتِ وعده داده شده را به طور کامل و کافی تکمیل کرد. او به ذات الهی خود ، ذات یک انسانِ کامل را اضافه کرد. او به عنوان آدم جدید،یک زندگی کامل و بدون نقص را در اطاعت کامل طبق اراده قدوس خداوند، زیست و در فروتنی و تواضع کاملش در زندگی زمینی و خدمتش با رنج و زجر کشیدن، مُردن، دفن شدن، قیام پس از مرگ، صعود و جلوس بر دست راست خدای پدر و همچنین با ادامه دادن کار خود به عنوان یک میانجی برای مردمانش به انجام رسانید. سوم اینکه ، غسل تعمید تایید می کند که روح القدس یک ذات معنوی جدید را درکسانی که ایمان می آورند (نوایمانان یا نوکیشان) خلق و بنیان می کند و به آنها این توانایی را می دهد که مشتاقِ خواست و اراده خدا باشند و مطابق آن زندگی کنند.

غسل تعمید با آب، هیچ کس را محافظت نمی کند، چه کسی که تعمید می گیرد، کودک باشد و چه بزرگسال. در واقع خیلی از کسانی که تعمید گرفته اند، حتی بزرگسالانی که در ایمان رشد کرده اند،

بعدا اظهار داشتند که هرگز از نجات الهی مستفیض نشده اند و هرگز طعم واقعی نجات الهی را نچشیده اند. ایمان موقتی و زودگذرِ آنها، بر اساس متقاعد شدن های زمینی و تمایلاتی که توسط ذات تحریف شده انسانی هدایت می شود، بوده است. یکی از مثال های مرتبط با این موضوع در عصر رسولان عیسی مسیح، شمعونِ جادوگر است. (اعمال رسولان ۸ : ۹-۲۴)

- در کدام یک از قسمت های عهد جدید به واقعه غسل تعمید اشاره شده است ؟

در تمام ۲۷ کتاب عهد جدید، تنها به ۹ واقعه غسل تعمید مطابق با دستورات و تعالیم عیسی مسیح در حکم اعظم ایشان برای معتقدان به غسل تعمید ، اشاره شده است. همه ۹ واقعه در کتاب «اعمال رسولان» ثبت گردیده است و به یکی از آن ها (کریسپوس و گایوس و اهل خانه استیفان) دوباره در کتاب «اول قرنتیان ۱:۱۴-۱۷» اشاره شده است.

در آغاز شروعش در روز بزرگ پنطیکاست، کلیسای عهد جدید، اقتدار رسولان را اعلام می دارد. خط مشی های مقتدارنه لازم برای کلیسای مسیحی با محتوای الهی ، آماده شده و در جنبه های تاریخی و جغرافیایی شکل گرفته اند. آنها نحوه پرستش ، چگونگی خدمات جهانی و اجرای غسل تعمید و عشای ربانی را شکل دادند. که به عنوان نمونه ، این ها مشارکت میان ایماندارن و اتحاد و همبستگی مردمان خدا را نشان می دهند. اولین و مادر تمامی غسل تعمیدها در آن روز به وقوع پیوست و این باید به عنوان پایه و اساس همه غسل تعمیدهای مسیحیت مورد توجه قرار گیرد.

۹ واقعه غسل تعمید مسیحیان به ترتیب تاریخ عبارتند از :

۱. اعمال رسولان ۲ : ۴۱ سه هزار جان و روح در روز پنطیکاست
۲. اعمال رسولان ۸ : ۱۰ – ۱۳ شمعون و دیگران در سامره
۳. اعمال رسولان ۸ : ۳۸ خزانه دار حبشی
۴. اعمال رسولان ۹ : ۱۸ پولس طرسوسی
۵. اعمال رسولان ۱۰ : ۴۸ خانه کرنیلیوس
۶. اعمال رسولان۱۶ : ۱۵ لیدیه و اهل خانه اش

۷. اعمال رسولان ۱۶ : ۳۳ زندانبان فیلیپی و تمام کسانی که با او بودند. (تمام اهل خانه اش)
۸. اعمال رسولان۱۸ : ۸ کریسپوس و تمام اهل خانه اش و بسیاری دیگر در قُرنتُس
۹. اعمال رسولان ۱۹ : ۵ شاگردان در افسس (همچنین در اول قرنتیان ۱ : ۱۴ – ۱۷ به آن اشاره شده است)

• چرا ختنه ارزش خود را از دست داد ؟

اول اینکه ، فرمانِ ختنه ، یک جنبه خونی یا فیزیکی داشت که حاکی از قربانی شدنِ الهیِ نطفه وعده داده شده از زنی از نسل ابراهیم به صورت سمبلیک می باشد. (پیدایش ۳:۱۵ و ۱۸:۲۲) وقتی آن وعده با مرگ عیسی مسیح برروی صلیب محقق شد، آن پیش بینیِ نمادین خاتمه یافت و فرمانِ ختنه ، هدف کوتاه مدت خود را از دست داد و در نتیجه، یک فرمان معنادار و پُر مغزِ جدید ، جایگزینِ نمادِ متعلق بودن به خدا شد. این سمبل جدید به شکل مناسبی معنای واقعی آن هدف اصلی که عیسی مسیح با مصلوب شدنِ خود بر صلیب آن را تکمیل کرد، نشان می دهد.

دوم اینکه ، یهودیانی که منکر عیسی مسیح می شوند ، به انجامِ عملِ ختنه ادامه می دهند و بر انتظارِ آمدنِ یک مسیحِ متفاوت ، اصرار دارند. اسراییل جدید ، خود را از اسراییل قدیمی جدا می کند. (منظور این است که قوم برگزیده خدا ، جدا از این قوم یهود با اعتقادات غلط هستند.) که این مردمان شامل یهودیانِ با ایمان (یا ایمانداران یهودی) و تمام افرادِ دیگر از سایر قوم ها می شوند. آن ها از ایمان به نجات حتمی در عیسی مسیح مستفیض می شوند ، کسی که تنها مسیحِ راستین فرستاده شده از سوی خداست. آن ها توسط یک فرمان جدید که نشان دهنده نجاتِ الهی است، که برای آن برنامه ریزی شده و توسط تثلیث - پدر ، پسر و روح القدس- تکمیل گردیده است ، از بقیه جدا شده اند.

عید فصح که سمبلی از بدن و خونِ نجات دهنده (اشاره به عیسی مسیح) داشت ، توسط خودِ عیسی مسیح وقتی که به عشای ربانیِ خداوند فرمان می دهد ، جایگزین شد. عشای ربانی ، یادآورِ قربانی شدنِ خودِ عیسی مسیح است – هم بدنش و هم خونش.

به همین ترتیب، عیسی مسیح به کلیسا دستور داد که از آب به عنوان سمبلی از تطهیر کنندگی به عنوان قوت خونِ خود، استفاده کند. پس غسل تعمید، مزایای نجاتِ حقیقی در عیسی مسیح که با تبدیل شدن او در غالب انسانی شروع شد و با مرگ و صعود شکوهمندش و جلوس بر تخت برین پادشاهی ، تکمیل گردید را تایید می کند. از تخت باشکوه الهی خود بر همه چیز اقتدار دارد و به عنوانِ تنها کاهن اعظم کار خود را انجام می دهد. او تنها کسی است که لیاقت و شایستگیِ میانجی گری بین خدا و مردمانش را دارد.

- آیا غسل تعمید صرفا یک شهادت انسانی است و یا یک هدیه و فیض الهی است ؟

غسل تعمید ، کلام خداست که به عطیه ای از طرف خدا برای ایمانداران اشاره دارد. یک شهادت و گواهی از طرف خدا برای ایمانداران است که نشان می دهد او به عهد خود درباره وعده نجات ، وفادار است. - برای از میان بردن همه شک و شبهاتِ آنان و هدیه دادنِ زندگی ابدی به آنان و فراهم کننده میراثِ این زندگی ابدی- که با عشقِ پدرآسمانی مهیا شده، با پسرِ بازخرید کننده خریداری شده و توسط روح القدسِ حیات بخش ادامه می یابد. از این رو ، غسل تعمید هدیه خدا برای ماست تا ما را مطمئن سازد که او ما را جزء گله خود به حساب می آورد. غسل تعمید گواهی برای ما ، که به دنیا نشان دهیم که به گله الهی وارد شده ایم ، نیست . غسل تعمید به معنای گواهی دادن به آن چیزی است که خدا برای ما انجام داده و خواهد داد ، نه آنچه که انسان ها انجام می دهند و یا ادعا می کنند که انجام داده اند. حتی با وجود اینکه برای همه دنیا یادداشت برداشتن و یا شاید حتی یادگرفتن از تعالیم کلیسا در مورد غسل تعمید مسیحیان ، امری طبیعی است ، هدف اصلی غسل تعمید برکت دادن به مردمان خداست ، نه جلب کردن توجه عموم به خودِ واقعه غسل تعمید.

- **غسل تعمید برای چه کسانی است ؟**

از همان آغازِ باشکوهِ روز پنطیکاست، کلیسای مسیحی به طور واضح و روشنی فرمان خدا را مبنی بر اینکه همه ایمان داران و اهل خانه شان می توانند از این نشان جدید و شهادت الهی مستفیض

شوند ، را متوجه شد. این حقانیت و کفایتِ نجات از طریقِ ایمان به عیسی مسیح را نیز اثبات می کند.

● آیا کودکانِ ایمانداران باید غسل بگیرند ؟

کلیسا هیچ فرمانی مبنی بر تعمیدِ فرزندانِ ایمانداران دریافت نکرده است. این موضوع در عهد جدید به طور واضح و روشن به عنوان عملی موظف و مجاز و حقِ الهی نشان داده شده است. وعده الهیِ نجات ، فقط مختص به پیامبران نبوده است. بیانیه رسولان در روز پنطیکاست، رسالت یوئیل ۲ : ۲۸ را نه تنها برای بزرگسالانِ ایماندار ، بلکه برای فرزندانِ آن ها و فرزندانِ فرزندانِ آن ها ، به کار بست. (اعمال رسولان ۲: ۳۸ – ۴۱)

۳۸ پِطرُس بدیشان گفت: «توبه کنید و هر یک از شما به نام عیسی مسیح برای آمرزش گناهان خود تعمید گیرید که عطای روح‌القدس را خواهید یافت. ۳۹ زیرا این وعده برای شما و فرزندانتان و همهٔ کسانی است که دورند، یعنی هر که خداوندْ خدای ما او را فراخوانَد.» ۴۰ پِطرُس با سخنان بسیار دیگر شهادت داد و ترغیبشان کرده، گفت: «خود را از این نسل منحرف برهانید!» ۴۱ پس پیام او را پذیرفتند و تعمید گرفتند. در همان روز حدود سه هزار تن بدیشان پیوستند. ۴۲ آنان خود را وقف تعلیم یافتن از رسولان و رفاقت و پاره کردن نان و دعا کردند. .

پُر واضح است که نجاتِ وعده داده شده ، بسیار مهم تر از نشانِ غسل تعمید با آب است. با این وجود ، آیا منطقی است که کودکانِ ایمانداران را از نشانه خارجیِ وعده ای که به آن ها داده شده است محروم کنیم ؟ این دقیقا همان چیزی است که رسولان و کلیساهای اولیه را به سمت تعمید دادن همه اهل خانه ، بدون هیچ استثنائی ، سوق می داد. روح القدس در هیچ جایی از کلام نگفته است که ایمانداران ، با بزرگسالانی که اهل خانه آن ها بودند ، تعمید گرفتند و هم چنین در هیچ جایی ذکر نشده است که همه اهل خانه ، به جز نوزادان ، تعمید گرفتند. (اعمال رسولان ۱۰ : ۴۸ و ۱۶ : ۱۵ – ۳۳ و ۱۸: ۸ و اول قرنتیان ۱ : ۱۶)

علاوه بر این ، روح القدس در اولین واقعه غسل تعمید در روز بزرگ پنطیکاست ، از عبارتِ سه هزار روح و جان صحبت می کند و به اینکه آنها زن، مرد و یا بزرگسال بودند یا جوان ، اشاره ای نمی کند. هیچ ایماندارِ راستینی اعتقاد ندارد که انجیل اینکه کودکان ، قبل از رسیدن به سن بلوغ، نمی توانند از روح ابدی برخوردار باشند را آموزش دهد. پس ، از آنچه که به طور الهی الهام گرفته شده است ، واضح است که هر بار که ایمانداران خواستار گرفتن تعمید بودند ، فارغ از اینکه زن هستند یا مرد ، یهودی هستند یا غیر یهودی ، رسولان بدون تردید همه آن ها را تعمید داده اند.

در سرتاسر کتاب های عهد جدید، حتی کوچکترین اشاره ای به منع کودکانِ ایمانداران از تعمید گرفتن نشده است و همچنین رسولان ، هیچ بیانیه ای مبنی بر اینکه کلیساها در زمانِ تعمید دادن به اهلِ خانه فقط باید به بزرگسالان تعمید دهند، صادر نکرده اند و به اینکه همه اهلِ خانه ، به جز نوزادانِ آن ها تعمید می گرفتند، هیچ اشاره ای نشده است. فرزندانِ ایمانداران در عهد قدیم ، نشانِ وارد شدن به عهدِ الهی ، یعنی ختنه ، را دریافت می کردند. (پیدایش : ۱۷). به همین شکل، فرزندانِ ایمانداران در عهد جدید به طور واضح مستحق دریافتِ نشانِ جدیدِ وارد شدن به عهدِ الهی از طریق تعمید گرفتن هستند.

تعمید هیچ کودک یا بزرگسالی را نجات نمی دهد ، درست همان طور که ختنه ، حفظِ ایمان در هیچ کس را نمی تواند تضمین کند.

۹ واقعه تعمید در عهد جدید ، نشان می دهند که رسولان و کلیسای اولیه ، چگونه عملِ تعمید را انجام می دادند. واضح است که کودکان از این امر مستثنی نشده اند. خزانه دار حبشی و پولس طرسوسی ، که هیچ فرزندی نداشتند ، به تنهایی تعمید گرفتند. در تعمید در سامرا و افسس هیچ جزئیاتی ذکر نشده است ، همچنین در تعمید سه هزار روح در روز پنطیکاست ، هیچ اشاره ای به مستثنی بودنِ کودکان نشده است. مگر اینکه کسی ادعا کند که کودکان از «روح» بی بهره هستند. سایر واقعه های تعمید که توسط روح القدس در کتابِ خدا ثبت شده است ، به طور واضحی به همه

اهلِ خانه اشاره می کند. یک فرمانِ الهیِ مستقیم برای تعمیدِ فرزندانِ ایمانداران ، داده نشده است ، چرا که تمامی متون کتب عهد قدیم و جدید در تعلیمات خود بر این موضوع توافق دارند و همچنین بر همه موضوعاتِ دیگر.. روح القدس اجازه نداده است که کوچکترین نفوذی در کلام علیه تعمید گرفتنِ کودکانی که والدینِ آن ها ایماندار هستند ، ثبت شود.

• در موردِ تعمیدِ بزرگسالان چه طور ؟ (به عبارت دیگر،آیا بزرگسالان باید تعمید بگیرند؟)

این درست است که عهد جدید ، به ضرورتِ داشتنِ ایمان به عنوانِ پیش نیازی برای تعمیدِ بزرگسالان تعلیم می دهد ، همان طور که عیسی مسیح در مرقس ۱۶ : ۱۶ می فرماید : " هر که ایمان آوَرَد و تعمید گیرد، نجات خواهد یافت. امّا هر که ایمان نیاورد، محکوم خواهد شد.. " این یک بیانیه مهم و غیر قابل انکار است و به همه نوایمانانی مربوط می شود که هیچ سابقه ای در مسیحیت نداشته اند. در روز پنطیکاست ، تعمید ، بدونِ شک شامل همه یهودیان و غیر یهودیان شد. خودِ رسولان و سایر شاگردان، تنها تعمیدِ یحیی را برای توبه کردن جهت آمادگی برای آمدنِ مسیحِ وعده داده شده دریافت کرده بودند ، پس حتی آن ها هم ، تعمیدِ مسیحیت را در همان روز پنطیکاست ، به عنوان بخشی از کلیسای عهد جدید تجربه کردند. بدین ترتیب ، با توجه به این تعمیدهای اولیه ثبت شده در عهد جدید ، روح القدس تعلیم می دهد که تنها ایمانداران تعمید می گیرند و اینکه به طور طبیعی ، هیچ کودکی خارج از اهلِ خانه والدینِ ایماندار ، تعمید نمی گیرد.

• آیا وقف کردن ، یک مانع مشروع برای تعمید گرفتن محسوب می شود ؟

در کلام خدا ، هیچ اشاره ای به مراسمِ قربانی کردن، که عده ای آن را به عنوان یک راه موقتی برای تعمید کودکان در نظر می گیرند ، نشده است. کلامی که به این موضوع مربوط می شود ، تنها مربوط

به اولین فرزندان ذکور است که با پیشکشِ هدایا با احترام از طریق والدین خود، برای خدمت به خداوند. (بیشتر در معابد عهد قدیم) انجام می شد. قربانی دادنِ چنین کودکانی، بیشتر زمانی انجام می شد که آن ها به سن ۱۲ سالگی رسیده بودند ، این کودکان ذکور ۸ روز بعد از تولد ، با ختنه شدن ، خود به خود نشانِ پیمان عهد قدیم را دریافت کرده بودند.

• تعمید مسیحیان ، چگونه کنترل (یا مدیریت) می شود ؟

نسخه اولیه عهد جدید بیشتر به زبان یونانی نوشته شده بود. کلمه یونانی Baptizo ،که به کلمه انگلیسی Baptism ترجمه شد، به عناوین مختلفی برای توصیفِ شُستن یا تمیز کردن ، تطهیر کردن و پاکسازی مذهبی استفاده می شد. همچنین در لوقا ۱۱ : ۳۸ به شستن دست ها قبل از غذا خوردن نیز به این کلمه اشاره شده است. این قسمت در انگلیسی به معنی شُستن دست ها (washing) ترجمه شده است ، نه تعمیدِ (baptism) دست ها. در آن زمان ، شستن دست ها به معنی ریختنِ آب بر روی دست ها قبل از صرفِ غذا بود. پس واژه «تعمید» استفاده شده در عهد جدید به صورت سمبلیک به تطهیر گناهان اشاره دارد. در متی ۱۵: ۲ و مرقس ۷ : ۴ -۵ کلمه baptizo (یونانی) برای شستن افراد و وسایل استفاده شده است. در هر دو مورد ، ریختنِ آب، راهِ شستن محسوب می شود. در واقع کلمه baptizo به طور گسترده ای توسط نویسندگان یونان باستان ، شامل کسانی که در زمان رسولان زندگی می کردند ، استفاده می شد. در خیلی از موارد مصرفِ این واژه هیچ معنی بیشتر از تطهیر و پاکسازی با آب نداشته است. پس حتی در مصرف عامِ این واژه ، اشاره ای به روش غوطه ور شدن نشده است.

در عهد قدیم ، به دفعات قابل توجهی به تطهیر روحی با پاشیدن و یا ریختنِ آب به صورت سمبلیک اشاره شده است. در Septuagint (ترجمه یونانی از عبرانی عهد قدیم یهودی) ، کلمه یونانی baptizo به نوعی از تعمید که تنها توسط کاهنان انجام می شد ، اشاره دارد. (لاویان ۱۴ و ۱۵ – اعداد ۸ : ۵ -۷) این به تعمیدِ یحیی در آماده سازی برای آمدنِ مسیح شباهت دارد. همچنین این

نکته نیز حائز اهمیت است که حزقیالِ رسول ، در مورد نجاتِ وعده داده شده در مسیح صحبت می کند : "و آب پاک بر شما خواهم پاشید و طاهر خواهید شد. و شما را از همه نجاسات واز همه بتهای شما طاهر خواهم ساخت.. " (حزقیال : ۳۶ : ۲۵)

به همین صورت در اشعیا ۵۲ : ۱۵ یک اشاره نبوتی به فرمانِ عظیمِ عیسی مسیح که در آخر متی آورده شده است را می بینیم ، که شامل حکم یا فرمان تعمید نیز می شود. در آن اشاره ، یهودیان از «پاشیدن آب» بر بسیاری از ملت ها صحبت می کنند.

• آیا عبارت "دفن شدن با او در تعمید" (رومیان ۶ : ۴ و کلوسیان : ۲ : ۱۲) به غوطه ور شدن زیر آب اشاره دارد ؟

دلایل متعددی وجود دارد که نشان می دهد چرا این عبارت، نمی تواند به غوطه ور شدن در آب (زیرِ آب) اشاره داشته باشد.

اول اینکه ، در آن زمان دفن شدن پس از مرگ ، به شکلی که امروزه در دنیای غرب انجام می شود ، انجام نمی شده است. جسد توسط خاک در زیرِ زمین پوشانده نمی شد ، آرامگاه (یا مرقد) روی خاک ساخته می شد. بدن عیسی مسیح و لازاروس ، در پارچه پیچیده شده و روی سطح زمین قرار داده شده بود ، نه اینکه با خاکِ پوشانده شود. بدون هیچ تاملی ، کلام این روش دفن را کامل و درست توصیف می کند.

دوم اینکه ، پولس رسول در اول قرنتیان ۱۰ : ۱-۲ می نویسد : " .... خدا ابری فرستاد تا پیشاپیش آن ها حرکت کند و هدایتشان نماید، سپس آنان را به سلامت از دریای سرخ عبور داد. در واقع می توانیم بگوییم که ایشان دردریا و در ابر، غسل تعمید گرفتند و با این کار نشان دادند که موسی را پیروی خواهند کرد. "

مشخصا ، ابر سرِ یهودیان را در صحرا پوشاند ، وقتی که آنها در حال رد شدن از راهِ خشکِ میان آب بودند. پس چطور این واقعه می تواند به معنای کلمه غوطه ور شدن یا شناور شدن زیر آب باشد. می دانیم کسانی که در آب غوطه ور شدند ، فرعون وپیروان مصری او بودند که حکمِ خداوند را در مورد رستگاری مردمانش ، رد کردند. همچنین در اول پطرس ۳ : ۲۰ – ۲۱ روح القدس نجاتِ نوح و خانواده اش در کشتی را به نجات (منظور همان رستگاری است) مربوط می سازد و می گوید : "۲۰ همان ارواحی که در ایام گذشته نافرمانی کرده بودند، آنگاه که خدا در روزگار نوح که کشتی ساخته می‌شد، با شکیبایی انتظار می‌کشید. در آن کشتی تنها شماری اندک، یعنی هشت تن، به‌واسطهٔ آب نجات یافتند. ۲۱ و آن آبْ نمونهٔ تعمیدی است که اکنون نیز شما را نجات می‌بخشد، تعمیدی که نه زدودنِ آلودگی تن، بلکه تعهدِ وجدانیْ پاک است به خدا. این تعمید به‌واسطهٔ رستاخیز عیسی مسیح شما را نجات می‌بخشد،.... " حقیقت این است که از آسمان بالای کشتی ، باران به شدت بارید ، اما به صورت یک سیل باقی ماند و کشتی هرگز به طور کامل زیر آب فرو نرفت. با این وجود ، خدا تنها زند گی هشت روح (نفر) را نجات داد ، در حالی که بقیه زیرِ آبِ سیل غرق شدند و مُردند.

سوم اینکه ، کاملا برای مسیحیان ضروری است که به خاطر داشته باشند که کار تعمید روح القدس ، که نشانه آن تعمید گرفتن با آب است ، نه در تعالیم عهد قدیم و نه در عهد جدید ، با غوطه ور شدنِ کامل در زیر آب توصیف نشده است. بلکه با ریختن (یا پاشیدن) توصیف شده است. (اعمال رسولان ۱۰ : ۴۴) این آیه و بقیه کلام خدا هیچ توجیهی برای اصرار بر غوطه ور شدن در زیر آب در تعمید گرفتن با آب را نشان نداده است.

چهارم اینکه ، برخی معتقدند که عبارت به کار رفته شده در اعمال رسولان ۸ : ۳۸ – ۳۹ "داخل آب رفتند و از آب خارج شدند " ، نشان می دهد که خزانه دار حبشی با غوطه ور شدن در آب تعمید داده شد. با این حال ، این دو عبارت به هیچ وجه غوطه ور شدن را به معنای واقعی کلمه

نشان نمی دهد. تمرکز این متن بر نگاهِ خزانه دار از بالای ارابه خود و رفتن به سمت آب در صحراست.

پنجم اینکه ، باید به این نکته توجه شود که غوطه ور شدن در آب ، نمی تواند از سادگی تعالیم کلیسای عهد جدید نشات گرفته باشد. اساس تعمید مسیحیت در روز پنطیکاست (مادر همه تعمیدها) این فرضیه را باطل می کند. تعمید "سه هزار جان و روح " در حومه اورشلیم ، بدون وجود یک منبع آبی بزرگ ، نمی توانسته با غوطه ور شدن سه هزار نفر در آب همراه بوده باشد. حتی اگر ۱۲ رسول ، ۱۲ وانِ آب داشتند ، آب باید به اندازه نیاز هر رسول برای تعمید حدود ۲۵۰ نفر کافی می بود . این حتی نیاز به صرف ساعت ها زمان ، به اضافه هزاران حوله و لباس جهت تعویض دارد. اصرار به غوطه ور شدن در آب برای تعمید ، اگر روز پنطیکاست را در نظر نگیریم ، با هیچ منطقی سازگار نیست. این واقعه ، ضروری ترین روش برای تعمید مسیحیان را نشان می دهد. این اولین واقعه تعمید ، روش بی چون و چرای رسولان را برای تعمید نشان می دهد. در واقع روزی است که خودِ رسولان تعمیدِ مسیحیت را به همراه همه کلیسا دریافت کردند.

● در مورد تعمید یحیی چطور ؟

عیسی مسیح بر تعمید یحیی به عنوان تعمید توبه اصرار و تاکید دارد و اعلام می دارد که به همراه گناهکاران برای نجات آمده است. عبارتی که در مرقس ۱ : ۱۰ در مورد عیسی مسیح آمده است ، به این معنی نیست که او کامل در آب فرو رفته است. محل رسالت یحیی تعمید دهنده از نظر جغرافیایی ، در کناره رود اردن بوده است. یحیی قطعا تمام روز کنار آب نایستاده بود تا هزاران نفر را برای تعمید گرفتن در آب صدا بزند، بلکه او یک گذرگاه اصلی را در صحرا انتخاب کرده بود ، جایی که رهگذران (مسافران) برای استراحت کردن در زیر سایه درختانی که در کنار آب روییده بودند ، به آنجا می آمدند. این یک فرصت طلایی برای اعلام کردن پیام توبه به رهگذارانی بود که برای شنیدن کلام خدا

اشتیاق داشتند. لباس های عجیب او توجه افراد را جلب می کرد. صدای او از کرانه رودخانه بلند می شد (مرقس ۱ :۵) در حالی که مردم را برای توبه کردن از گناهانشان فرا می خواند و بر آن ها آب می پاشید. این فرضیه که در برخی از نقاشی های مذهبی یحیی را در حال شناور بودن (غوطه ور بودن کامل) در آب در حال تعمید دادن نشان می دهد ، به هیچ وجه توجیه عملی یا منطقی ندارد. این بسیار غیر واقع بینانه است که تصور کنیم او می توانست روزها خودش را در آب غوطه ور سازد و صدها انسانی را که یک به یک وارد آب می شدند ، با زیر آب بردن تعمید دهد.

● آیا تعمید عیسی مسیح می تواند بی اعتبار یا تکرار شود ؟

روح القدس توسط پولس رسول در افسسیان ۴ : ۱ – ۶ در مورد این نگرش اخطار می دهد که به بیگانگی و تفرقه با بدن عیسی مسیح ختم می شود :

" ۱ پس من که به‌خاطر خداوند در بندم، از شما تمنا دارم به‌شایستگی دعوتی که از شما به‌عمل آمده است، رفتار کنید، ۲ در کمال فروتنی و ملایمت؛ و با بردباری و محبت یکدیگر را تحمل کنید. ۳ به‌سعی تمام بکوشید تا آن یگانگی را که از روح است، به مدد رشتهٔ صلح حفظ کنید. ۴ زیرا یک بدن هست و یک روح، چنانکه فراخوانده شده‌اید به یک امیدِ دعوت خویش؛ ۵ یک خداوند، یک ایمان، یک تعمید؛ ۶ و یک خدا و پدر همه که فوق همه، از طریق همه، و در همه است."

او مسیحیان را نصیحت می کند به فروتنی و اینکه فشارهای طولانی را در ارتباط های صمیمانه خود با یکدیگر تحمل کنند. او ما را فرا خوانده است تا اتحاد معنوی خود را حفظ کنیم. او به طور موکد تاکید می کند که اتحاد ایمانداران به طور یکپارچه ای با اتحاد خداگونه تثلیث و با اتحاد در ایمان مسیحیت گره خورده است ، که نمودی از آن اتحاد در چگونگی غسل تعمید می باشد. به هر ترتیب ، تکرار تعمید از نظر کلام خدا و رسولان ، نفی شده است. برای اتحاد در تعمید ، اتحاد در خدا و تثلیث و اتحاد در ایمان مسیحیت در کتاب مقدس ، ضروری است.

پس ، فارغ از شیوه تعمید (پاشیدن آب ، در آب فرو رفتن یا ریختن آب) و فارغ از میزان آب استفاده شده در تعمید و فارغ از اینکه فردی که تعمید می گیرد ، چه سن و سالی دارد ، (بزرگسال ، کودک یا نوزاد) و فارغ از مشخصات کسی که تعمید را مدیریت می کند و هر تعمیدی که در نام خدای یگانه پدر ، پسر و روح القدس ، تنها یکی است و قابل تکرار نیست. خداوند آن را به عنوان حق ایمانداران و تمام اهل خانه شان طراحی کرده است.

از این رو ، شک و تردید به تعمید مسیحیت در نام تثلیث و تقاضا برای تکرار آن ، به طور واضحی خلاف تعالیم خداست. تکرار هر تعمیدی در نام تثلیث از هر لحاظ (چه مادی و چه معنوی) بی اعتبار است. به عنوان یک لطف ، فیض معنوی و ارزش تعمید مسیحی ، تحت لوای فیض پدر ، پسر و روح القدس است. موضوع میزان آب مصرف شده برای تعمید نیست ، بلکه آنچه که حائز اهمیت است ، زمان بندی و هویت مدیریت کننده تعمید است.

در تعمید مسیحیان ، یک بیانیه الهی بسیار جالب وجود دارد که می گوید : خدا ، همان کسی است که به طور کامل و از روی لطف و فیض خود ، همه کسانی را که به واسطه گناهکار بودن ، از او جدا شده بودند، در بدن عیسی با هم متحد می کند. آن ها به عنوان هم پیمانان او محسوب می شوند . این قلب انجیل است که فیض نجات خدا در مسیح را پیشکش می کند.

جلال بر پدر ، پسر و روح القدس

خدای یگانه واحد

اعتقاد نامه رسولان

من ایمان دارم به خدای پدر قادر مطلق ، خالق آسمان و زمین و به پسر یگانه او ، خداوند ما عیسی مسیح که به واسطه روح القدس در رحم قرار گرفت و از مریم باکره متولد شد و در حکومت پنطیوس پیلاطس رنج کشید و مصلوب شده ، بِمُرد و مدفون گردید و به عالمِ ارواح نزول کرد و در روز سوم از مردگان برخاست ، به آسمان صعود نموده ، به دست راست خدای پدر قادر مطلق نشسته است و از آنجا خواهد آمد تا زندگان و مردگان را داوری نماید و من ایمان دارم به روح القدس و به کلیسای مقدسِ جامع و به شرکتِ مقدسین و به آمرزش گناهان و به روز قیامت و به حیاتِ جاودان.

دعای ربانی

ای پدر آسمانی ما ، نام تو مقدس باد ، ملکوت تو بیاید

اراده تو چنان‌که در آسمان است، بر زمین نیز کرده شود

نان کفاف ما را امروز به ما ده

گناهان ما را ببخش همان طور که ما گناهکاران خود را بخشیدیم

ما را در آزمایش میاور ، بلکه از شریر ما را رهایی ده

زیرا ملکوت و قدرت و جلال از آن توست تا ابدالاباد،

آمین